

به بهانه واکنش عجیب بیرانوند به اعتراض هواداران،
مرز تقابل فوتبال‌لیست با تماشاگر کجاست؟

مرز تقابل فوتبال‌یست با تماشاگر کجاست؟

هیس... هوادار اصلا حق اعتراض ندارد!

سید مصطفی صابری - «علیرضا بیرانوند» دروازه بان بلند قامت پرسپولیس، روز دوشنبه با رفتاری عجیب و رقبال هواداران خودی، در مرکز توجه قرار گرفت. آن جایی که هواداران، نام «عابدزاده» را «او شویج» را به اعتراض به ساز جدایی بیرانوند صدا زدند و آقای دروازه بان ها با انگشت، آن ها را دعوت به سکوت کرد. بیرانوند خیلی قبل از آن ملی پوش شدن، با خوشش در سم ک و آن درون دروازه تیم نفت تهران شناخته شد. حضورش در برنامه «ماه عسل» و بیان این که با کارگری و نان خالی توانسته فوتبالیست موفقیتی شود، باعث شد مردم بداندن جوان خوشحشت و سخت کوشی است. اما پرسپولیسی، قهرمان لیگ برتر شد و با ایران به جام جهانی صعود کرد اما چند وقتی بود که تیم ملی و پرسپولیسی عملکرد خوبی نداشت. از آن طرف هواداران به بازی ضعیفی اعتراض افرازیگر و علی نداشتند، چون معتقد بودند اشتباه جزئی از فوتبال است و بیرانوند تلاش را کرده تا این که علیرضا به خلاف تعهد اخلاقی به هواداران و فرار داد با بشگاه ساز جدایی از تیم را زد. آن هم در شرایطی که ملی یکسال و نیم حضورش در جمع قهرمها، این دومین بار است که مرکب این رفتار می شود. در چنین شرایطی بود که هواداران با بدن اسم «عابدزاده» سعی کردند به رفتار بیرانوند، واکنش نشان دهند اما آقای دروازه بان ترجیح داد علامت هیس به آن ها نشان دهد؛ یعنی هوادار اعتراض ادا ندارد! البته خیلی از بازیکنان هستند که علامت هیس به هوادار نشان می دهند اما آن رفتار بدر را و قبایل حریف مرکب می شوند تا دل خودی را در دست بیاورند و این شکل برخورد با هواداران خودی، آن هم توسط بازیکنی مثل بیرانوند که به بازیگی عملکرد ضعیفی داشته، بسیار نادر است. شاید اگر این اتفاق در هر جای دیگری می افتاد، چندان اهمیتی نداشت اما برای تیم هایی مثل پرسپولیس و استقلال که بازیکنان آن ها همیشه به داشتن هواداران پرشور افتخار می کنند و لاقل در ظاهر، خود را مدیون هواداران می دانند چیزی نیست. شاید بیرانوند بیگوش نمی گنجد که می خواهد از تیم بروم! اما آیا هوادار برای ابراز یک شعار نسبتا ساده به دروازه بان، مرکب جنایت شده که باید با او این گونه رفتار شود؟ آن هم هواداری که امثال عابدزاده، کریمی، مهدوی کیا، شاهرودی و قلب تپنده ی پیوس و محمد خانی را به خاطر دارد. در این پوزنه مروری داریم بر مواجعه ستاره های بزرگ نیچلی فوتبال یا اعتراض هواداران و البته در گفتوگو با «ادیروشا» ارجمند، به عنوان دانش آموخته جامعه شناسی، این تقابل ستاره و هوادار را بررسی می کنیم.

مجید حسین زاده- ماجرای اعتراضات تماشاگران به بازیکنان فوتبال موضوع جدیدی نیست. هر وقت یک بازیکن به خصوص در تیم های بزرگ، از دوران اوجش فاصله می گیرد یا حاشیه هایی ایجاد می کند که به مذاق تماشاگران خوش نمی آید، با واکنش آن ها روی سکوها مواجه می شود. در ادامه مروری خواهیم داشت بر واکنش های متفاوت بازیکنان خارجی و داخلی در مستطیل سبز، هنگامی که به دلایل فنی یا حتی غیر فنی، مورد اعتراض تماشاگران قرار گرفته اند.

بازی‌ها از دقیقه یک شروع به اعتراض کنند. در این بین و در پایان یکی از همین بازی‌ها که بیش از ۷۰ هزار نفر به ورزشگاه آمد بودند، علنی گری می‌کردی که ایران به تنها از اعتراض تماشاگران دلخور نشد بلکه از همه بازیکنان که مورد اعتراض تماشاگران قرار گرفته بودند، خواست که همراه او دور زمین بچرخد و از هواداران عذرخواهی کنند.

گرت بیل: فریتال همین است

ستاره تیمپیل ولز که سال ۲۰۱۳ به عنوان گران قیمت‌ترین بازیکن جهان، راهی رتال مادرید شد، در این تیم با هر مورد اعتقاد تماشاگران قرار گرفته است. او که یکی از ستاره‌های سی و چون و چرای رتال مادرید است، هر زمان که مقداری از دوران اوجش فاصله گرفته باشد شیوه خاص اعتراضی تماشاگران رتالی روبه‌رو شده به طور مثال چند ماه پیش در بازی با رتال سوسیداد که اعتراض تماشاگران به اوج خود رسید، او حتی بعد از گلزنی در این بازی هیچ واکنشی نشان نداد و به یک خبرنگار گفت:

«فوتبال همین است. این اتفاقات در فوتبال رخ می دهد و نمی توان برای کنترل آن کاری کرد. تنها کاری که می توان انجام داد، این است که سخت تلاش و تمرین کرد.»

پاتولو ما لدینی: باید عشق به میلان را در کم

یکی از بهترین مدافعان تاریخ فوتبال جهان که با سابقه ۲۵ ساله بازی در آث میلان، رکورد در حضور با لباس یک تیم در تاریخ فوتبال است و از این لحاظ یکی از تعصب ترین بازیکنان فوتبال هم به شمار می رود، در دوره هایی از تاریخ فوتبالی او که مانند همه بازیکنان دنیا با فراز و نشیب های همراه بوده، با اعتراضات هواداران ایتالیایی رو به رو شده است.

و هیچ‌گاه در برابر این اعتراض‌ها، واکنشی نشان نداده است که باعث تراجعتی هواداران یا متشنج شدن سکوها شود. جالب تر این که بعد از چنین بازی‌هایی در این باره پاسخ می‌دهد: «عشق هواداران میلان به این تیم، حد و مرز ندارد و من باید این عشق را درک کنم.»

رضاعنایتی: از اعتراض‌ها ناراحت نمی‌شوم
و رکوددار گلزنی در لیگ برتر از سال ۸۲ تا ۸۴ که به عنوان مهاجم در تیم استقلال تهران بازی می‌کرد، سایه بازیکنی به نام علی سامره را بالای سر خودش می‌دید؛ هر زمان که تماشاگران از موقعیت‌هایی که توسط او خراب می‌شد به ستوه می‌آمدند یا تشویق علی سامره، اعتراض خوششان را نشان می‌دادند. اما هیچ گاه عنایتی در برابر این اعتراض‌ها

واکشی جدی در زمین بازی نشان نداد. البته او در مصاحبه هایی از تماشاگران گلایه کرده بود اما وقتی او پرسیدند چرا در زمین هیچ واکنشی به اعتراضات نشان نمی دهد، گفت: «تماشاگران تمامی تیم های انتظار دارند تیم های شان همواره پیروز شوند اما فوتبال با هزاران اتفاق روبه روست. من از اعتراض ها ناراحت نمی شوم، چون آن ها از همه چیز اطلاع ندارند.»

علی کریمی و عذرخواهی از تماشاگران در ورزشگاه
جادوگر آسیاد در سال ۹۰ همراه حمید استیلی، روزهای سختی را در پرسپولیس گذراند. علاوه بر حاشیه‌های زیادی که پرسپولیس در آن زمان با آن هادر گیر بود، نتیجه نگرفتن هم باعث شده بود کاسه صبر تماشاگران لبریز شود و در بعضی از

ماجرای برخورد پیرانوند با هواداران پرسپولیس، چی بود و چی شد؟

که بپرانند در ابتدای بازی و برای گرم کردن خود وارد زمین شد، برخلاف همیشه، صدای تشویقی به گوش نرسید و تماشاگران با بی توجهی فقط مردمی‌های او را تماشا کردند. ماجرا از وقتی حساس تر شد که در اواسط نیمه دوم هواداران پرسپولیس احضار ضابطه‌دهنده را تشویق کردند و در فواردها، شعارهایی علیه بپرانند سر دادند. دروازه بان شماره یک پرسپولیس که از این شرایط حساسی خارج شده بود پس از چهار یک شوت، انگشت خود را به نشانه سکوت، مقابل صورتش قرار داد و هواداران را سکوت کرد! این آخر ماجرا نبود و آقای دروازه بان در پایان مسابقه، زمانی که با سرعت به سمت تونل ورزشگاهی می‌دوید، رو به تماشاچیان روبه روی جایگاه، دوباره علامت همیس را نشان داد و با این کار خود باعث شد هواداران را برای چندمین بار از کوره در برونند و دروازه بان پرشاشیه پرسپولیس، بیش از نیمی از بازی، صبر ادب را داغ کرد.

مصطفی میر جاتیان - حدود یک ماه قبل بود که خبر رسید «علیرضا بیرانوند» تصمیم گرفته از پرسپولیس جدا شود. آن هم در شرایطی که سرخ پوشان دو فصل از نقل و انتقالات محروم هستند و نمی توانند بازیکنی را به خدمت بگیرند. چهره زور بعد از آن و بلافاصله بعد از بازی سپاه و پرسپولیس، آری: دروازه بان در مصاحبه ای تصمیم جدایی اش از پرسپولیس را اعلام کرد و گفت: «چون می‌خواهم به فکر خودم و آینده‌ام باشم، همراه با خانواده و بکلم تصمیم گرفتم از پرسپولیس جدا شوم...» بعد از گذشت چند روز، با نزدیک شدن به بازی پدید و پرسپولیس و در حالی که پیش بینی می شد در شرایط و با حضور بیرانوند در ورزشگاه، جو علیه او باشد، برخی از بازیکنان تیم، در حمایت از او و برای آرام کردن فضای بازی، پست هایی منتشر کردند که تا حد ممکن از ایجاد حاشیه در این بازی جلوگیری شود. اما تلاش بازیکنان پرسپولیس برای آرام کردن فضای ورزشگاه جواب نداد و زمانی

رفتارشناسی بر خورد «بیرانوند» یا هواداران در گفت و گو با «داریوش ارجمند» بازیگر و دانش آموخته جامعه‌شناسی

به «بیرانوند» یاد ندادند مردم محترمند

۲۳-۲۲ سالگی وارد فوتبال حرفه‌ای می‌شوند، نمی‌توانیم بگوییم فوتبال این کار را با بازیکنان ما کرده است، بلکه این اتفاقات ریشه در تربیت آن‌ها دارد. وی می‌افزاید: «شما رفتار بچه‌های تیم ملی جوانان را در جام جهانی جوانان ببینید. چقدر منطقی بود. می‌دانید چرا؟ چون آن‌ها در سن تربیت‌پذیری هستند. روی بازی کار شده که باید چطور رفتار کنند. اما بازیکنان لیگ برتری امروز ما یکپوشه‌ای نیست و چند سالگی وارد فوتبال می‌شوند.

مرتضی اخوان - مربی جوانمرد قصه ما بهتر و باورپذیرتر از هر هنرپیشه دیگری، شبیه نقشی اش است. شاید به خاطر این که خودش به جامعه‌شناسی و به خصوص فوتبال خیلی علاقه‌مند است. داریوش ارجمند، همان «آقا هادی» سرپال «به سوی افق‌ها»، مربی - سرپالی که فایده‌بوتن گفت اولین سرپال فوتبالی تلویزیون ایران بود که با استقبال چشمگیری رو به رو شد.

ارجمند در آن مجموعه با بازی باورپذیرش در نقش یک مربی فوتبال، از اخلاق و ابعاد و اجماع جامعه‌شناسانه فوتبال گفت و بعد از آن به دفاع، در پی ماجراهای مختلف فوتبالی، حساسیت‌های خود را با انتشار مقالات و مصاحبه‌های آتشین نشان داد. هرمنند کهنه‌کار سینما و تلویزیون کشورمان در واکنش به اتفاقات دیدار پرسپولیس و پدیده و برخورد علیرضا بیرانوند، سنگربان پرحاشیه این روزهای ارتش سرخ با هواداران، حرف‌های خواندنی و جالبی را در قالب یک گفت‌وگو با زندگی‌سلام، در میان گذاشت و از چالش‌های اساسی میان فوتبال و جامعه، حرف زد.

■ **قدیمی‌ها کی از این کارها می‌کردند؟**

«تربیت و خانواده» این مهم‌ترین حرف آقای هنرنشسته است. داریوش ارجمند، کسی صریح‌تر می‌گوید: «به نظر من، به او یاد دادند که مردم محترمند. حالا چه موافق باشند، چه مخالف. این چیزی نیست که فداشوند و کمیته اخلاق بتوانند در دستش کنند.» وی با اشاره به پیش‌کسوتان و قدیمی‌های فوتبال می‌افزاید: «شما کی چنین رفتاری از حسین کلاتی‌ها دیدید؟ می‌دانید چرا؟ چون آن موقع خانواده و معشایش با الان فرق داشت. الان جوان‌ها به جای همنشینی با بزرگ‌ترها، مدام سرشان توی گوشی است. مغزشان پُر است از محتوایی که هیچ ارزشی هم ندارد.»

■ وقتی فوتبال است یکم هم معروف می شود
داریوش ارجمند، به محض آن که از

■ **امیدی به این فوتبال نیست**

«معتقدم پیش از فوتبالیست بودن باید انسان باشی.» این را آقا هادی «به سوسی افتخار» می‌گوید. ارجمند درباره کلیت اوضاع فوتبال می‌گوید: «هر چه هم جرمه می‌کنند درست نمی‌شود. چون از قدیم گفتند نود میع اهنر در سنگ. وقتی ورزشکارا می‌داند قلیان کشیدن برایش بد است ولی باز می‌کشد چکار می‌توان کرد؟ بازیکون فوتبال ما وقتی بکجه از همه شتار می‌ی به یکی از دو نیم زور پختی و با بازیگر زنی که ازو اشته او را ببیند رفیق می‌شود، معلوم است خودش را گم می‌کند و دیگر به فکر فوتبال و ارزش و اهمیت جایگاهش نیست.» ارجمند در پایان صحبت‌هایش می‌گوید: «این نظر من به این فوتبال نیست. مگر این که دواشتم مدرسه فوتبال واقعی زیر نظری فدراسیون دواتیم باشیم. مدرسه فوتبالی که بتواند از همان کودکی بازیکنانی تربیت کند که در کنار فوتبال حرفه‌ای، اخلاق و رفتار حرفه‌ای را هم یاد بگیرند.»

رفتارشناسی ماجرای بازی پرسپولیس
و پدیده و برخورد متقابل بیرانوند
و هواداران پرسپولیس می‌گویم،
می‌پرسد: «منظورتان هیس گفتن
بیرانوند به تماشاگران است؟» که
پاسخ مثبت به سوالش می‌دهم. او
می‌گوید: «حقیقت آن است که این
جا ماجرا ورزش نیست!
وقتی بازیکنان ما از